

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 236/07-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. novembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť M. K., N., t. č. vo väzbe Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu, na obhajobu a na osobnú slobodu v konaní vedenom Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 0 T 2/07 a sp. zn. 0 Tp 63/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. októbra 2007 doručená sťažnosť M. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu, na obhajobu a na osobnú slobodu v konaní vedenom Okresným súdom Prievidza (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 0 T 2/07 a sp. zn. 0 Tp 63/07. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 16. októbra 2007.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol uznesením okresného súdu sp. zn. 0 Tp 63/07 z 22. augusta 2007 vzatý do väzby a trestným rozkazom okresného súdu sp. zn. 0 T 2/07 tiež z 22. augusta 2007 bol uznaný vinným. Podľa názoru sťažovateľa obe

uznesenia boli vydané bez dodržania základných procesných náležitostí, akými majú byť bezprostrednosť a ústnosť konania, ako aj prítomnosť obhajcu. Neuvedením konkrétnych údajov a neprítomnosťou obhajcu ustanoveného sťažovateľovi z úradnej moci bola výrazne oslabená jeho pozícia. Ani odôvodnenie uznesenia o väzbe a trestného rozkazu nevyhovuje predpísaným podmienkam. Sťažovateľ odmietol vypovedať, hoci keby bol prítomný jeho obhajca, určite by vypovedal. Za protiústavnú treba považovať aj skutočnosť, že v jeden deň, a to 22. augusta 2007, bolo rozhodnuté o väzbe, o vine, ale aj o treste.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie základného práva na súdnu ochranu, na obhajobu a na osobnú slobodu s tým, aby boli trestný rozkaz a uznesenie o vzatí do väzby zrušené a aby okresnému súdu bolo nariadené prepustiť sťažovateľa na slobodu.

Podľa zistenia ústavného súdu trestný rozkaz okresného súdu sp. zn. 0 T 2/07 z 22. augusta 2007 nadobudol právoplatnosť 6. septembra 2007. Uznesenie okresného súdu sp. zn. 0 Tp 63/07 z 22. augusta 2007 nadobudlo právoplatnosť 1. septembra 2007.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v zásade každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na

prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd považuje sťažnosť za neprípustnú.

Sťažovateľ namieta, že tak ako uznesením okresného súdu o jeho vzatí do väzby, aj vydaným trestným rozkazom došlo k porušeniu označených základných práv, resp. slobôd. Podľa zistenia ústavného súdu však sťažovateľ ani proti trestnému rozkazu, ale ani proti uzneseniu o vzatí do väzby odpor, resp. sťažnosť nepodal. Preto obe rozhodnutia nadobudli právoplatnosť. Sťažovateľ teda nevyčerpal riadne opravné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu označených základných práv a slobôd účinne poskytoval a na použitie ktorých bol oprávnený v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku. Práve preto je sťažnosť neprípustná. Sťažovateľ neuviedol a nepreukázal dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré riadne opravné prostriedky nepodal (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. novembra 2007